

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	<i>Oldal</i>
– a turizmusnak az AKCS-országok fejlődésére gyakorolt hatásáról (AKCS-EU 3871/06/végleges)	15
– a kézi lőfegyverekről és könnyű fegyverekről és a fenntartható fejlődésről (AKCS-EU 3892/06/végleges)	22
– a fejlődő országokban a vízről (AKCS-EU 3916/06 végleges)	31
– a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) folyó tárgyalások áttekintéséről (AKCS-EU 3958/06/végleges)	36

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a turizmusnak az AKCS-országok fejlődésére gyakorolt hatásáról

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. november 20. és 23. között ült össze Bridgetownban (Barbados),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a 2000. június 23-án, Cotonou-ban aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodás 24. cikkére,
- tekintettel a 2004. október 20-án az AKCS/EU gazdasági és társadalmi érdekcsoportok hetedik regionális szemináriumán az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés égisze alatt elfogadott Fidzsi-szigeteki nyilatkozatra,
- tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 2001 márciusában, Libreville-ben (Gabon) elfogadott, az Európai Fejlesztési Alap (EFA) irányítása és ellenőrzése összefüggésében a turizmusról és fejlődésről szóló állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 1999. október 14-én, Nassauban (Bahamák) elfogadott, a turizmusról és fejlődésről szóló állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel a turizmus globális etikai kódexére, amelyet a Turizmus Világszervezetének közgyűlése 1999. október 1-jén, Santiagóban (Chile) fogadott el, és azt az ENSZ Közgyűlés a 2001. december 21-én elfogadott állásfoglalásával jóváhagyta ⁽⁴⁾,
- tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 1999. április 1-jén, Strasbourgban elfogadott, a fejlesztési együttműködés kulturális dimenziójáról, ezen belül az örökséggel és turizmussal kapcsolatos kérdésekről szóló állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az 1998. november 30-i brüsszeli Fejlesztési Tanács által a fejlődő országokban a fenntartható turizmusról elfogadott állásfoglalásra,
- tekintettel az Európai Parlament 2005. szeptember 8-án elfogadott, a turizmusról és fejlődésről szóló állásfoglalására,
- tekintettel a Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (AKCS-EU 3871/06 végleges),

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2006. november 23-án, Bridgetownban (Barbados).

⁽²⁾ HL C 265., 2001.9.20., 39. o.

⁽³⁾ HL C 59., 2000.3.1., 41. o.

⁽⁴⁾ A/RES/56/212.

⁽⁵⁾ HL C 271., 1999.9.24., 73. o.

A turizmus mint a gazdasági fejlődés és a nemzetközi kereskedelem tényezője

- A. mivel a turizmus minden szinten tagadhatatlanul a fejlődő országok növekedésének hajtóereje; mivel annak szerepe a nemzetközi kereskedelemben a világ számos régiójába irányuló turizmust befolyásoló közelmúltbeli természeti katasztrófák ellenére is egyre nő,
- B. mivel a szervezett turistaprogramok, illetve az egyéni utazások egyre inkább egynél több ország számos turistacélpontját foglalják magukban, ezáltal hozzájárulnak a fokozott regionális együttműködéshez és az országok közötti kötelékek erősítéséhez,
- C. mivel a turizmus a fejlődő országokban végrehajtandó következetes fejlesztési politikák mindegyikének egyik alapvető szempontja; mivel erősíteni kell az egyéb gazdasági ágazatokkal, különösen a mezőgazdasággal és halászattal, az élelmiszer- és italgyártással és -feldolgozással, más gyártó ágazatokkal, a kézműiparral, a közlekedéssel és a pénzügyi szolgáltatásokkal meglévő kapcsolatokat,
- D. mivel a turizmushoz kapcsolódó tevékenységek a közlekedés, az energia, az új kommunikációs technológiák, a lakásszolgáltatás, a közegészségügy, az egészségügy és a higiénia területén infrastrukturális projekteket tehetnek szükségessé a fejlődő országokban,
- E. mivel alapvető, hogy ezek a projektek egyaránt szolgálják a helyi közösségek és a turizmus javát,
- F. mivel a turizmus gyakran nem tudott szoros kapcsolatokat kialakítani a nemzetgazdaságokkal; mivel a turizmus infrastruktúrája általában külföldi tulajdonban van, és a beruházásokat az egyes országok által egymással versengve nyújtott jelentős pénzügyi és adóösztönzők irányítják,
- G. mivel a turizmus több mint kétszer akkora pénzmozgást eredményez a gazdag országoktól a szegények felé, mint amekkorát a kormányok támogatás formájában nyújtanak; mivel az 50 legkevésbé fejlett ország közül 46 esetben jelenleg a turizmus eredményezi a legnagyobb devizabevételt,
- H. mivel a világ 50 legszegényebb országa közül 41 esetben a turizmus a GDP több mint 5 %-át, illetve a kivétel több mint 10 %-át teszi ki,
- I. mivel az Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért (NEPAD) 2001. évi alapidokumentuma kifejezetten említi az afrikai turizmus jelentőségét, és a turizmussal kapcsolatban cselekvési tervet határoz meg, amelyet az Afrikai Unió (AU) 2004-ben jóváhagyott, és szerepel benne az afrikai ökoturizmus és kulturális turizmus szerepének elismerése,
- J. mivel a vendéglátó ágazatban ösztönözni kell a helyi beruházást, akár olyan politikákkal, amelyek lehetővé teszik helyi magán- vagy együttműködésen alapuló vállalatok létrehozását, amelyek korábban importált árukat vagy szolgáltatásokat állíthatnának elő, akár a helyi és nemzetközi vállalkozások közötti közös vállalatok révén,
- K. tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) jelenleg folyó tárgyalásokra, amely megállapodások 2008. január 1-jétől kezdődően az AKCS-országok és az EU között a kereskedelmi kapcsolatok tekintetében fennálló egyoldalú preferenciális kereskedelmi rendszer helyébe fognak lépni,

A turizmus mint a környezetvédelem, illetve az örökség és a kultúra megőrzésének tényezője

- L. mivel a fenntartható turizmus csak akkor fejlődhet, ha az adott helyen tiszteletben tartja a természeti és kulturális feltételeket és a helyi közösségek hagyományait,
- M. mivel a turizmust nem a környezet ellenségének, hanem szövetségésének kell tekinteni, mivel a turizmus jövedelmezősége a környezet és az örökség megőrzésétől függ,
- N. mivel a hatóságoknak külön figyelmet kell fordítaniuk a turizmus környezetbarát formáira, mint például az ökoturizmus, a vidéki turizmus és a „szolidáris turizmus”,
- O. mivel a turizmust a helyi örökség – legyen az természeti vagy kulturális, anyagi vagy szellemi – és a történelmi jelentőségű épületek megőrzése és fejlesztése tartja fenn,

- P. mivel a turisták és a turistalétesítmények és -helyek biztonsága külön figyelmet igényel a hatóságok részéről,
- Q. mivel az érzékeny területeket csak annak értékelését követően lehet a turizmussal kapcsolatos beruházások előtt megnyitni, hogy azok milyen mértékben képesek a turizmushoz kapcsolódó tevékenységek hatásait elviselni,
- R. mivel a kormányok a turizmus ágazatát képviselő szervezetekkel folytatott konzultációt követően jogszerűen állapíthatnak meg szigorú szabályokat az igen népszerű helyek látogatóira vonatkozóan,
- S. mivel az illetékes nemzeti hatóságoknak kell integrálniuk és elfogadniuk azt az elképzelést, hogy korlátozzák a turisták számát a rendkívül nagyszámú turista által érintett kis szigetállamokban, illetve hegyvidéki és parti területeken,
- T. mivel a turizmus nem tervezett és nem koordinált fejlesztése nyomást gyakorolhat a szűkös víz- és energiaellátásra, fokozhatja a védett területek élővilágára és tengeri erőforrásaira nehezedő terhelést, és veszélyeztetheti az ökológiailag sérülékeny területeket,
- U. mivel szükség lehet arra, hogy az EU segítséget nyújtson a kormányoknak az ökológiailag sérülékeny területekre való belépést és azok felhasználását szabályozó jogszabályok kidolgozásához, nyomon követéséhez és végrehajtásához,
- V. mivel a környezet védelme és a Kiotói Jegyzőkönyv fenntartható fejlődést szolgáló célkitűzéseinek teljesítése érdekében az energiával kapcsolatos gyakorlatok és a közlekedési politikák összehangolására van szükség,

A turizmus mint a közegészségügy és az oktatás tényezője, beleértve a szexturizmus társadalmi hatását

- W. mivel egy ország közegészségügyének színvonala vonzó voltának részét képezik,
- X. mivel az utazásszervezőknek tájékoztatniuk kell a turistákat az adott utazási célponthoz vagy turista-tevékenységhez kapcsolódó betegségek és sérülések kockázatairól, valamint a fogadó társadalom normáiról és értékeiről,
- Y. mivel a turizmus a higiéniai előírások, az egészségügyi intézkedések, a vakcinázási programok, valamint a betegségek megelőzésével kapcsolatos információk terjesztése révén szükségképpen hatással van a közegészségügy színvonalára,
- Z. mivel a turizmusra vonatkozó megfelelő adópolitika bevételt biztosíthat a kormányok számára ahhoz, hogy jobb egészségügyi létesítményeket biztosítsanak, amelyek egyaránt szolgálják a helyi lakosok és a turisták javát,
- AA. mivel az utazók magatartása súlyosbíthatja a turisták egészségi problémáit, és indokolatlan terhet jelenthet a helyi egészségügyi szolgálatok számára,
- AB. mivel a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária ma globális veszélyt jelent,
- AC. mivel a fejlődő országok egészségpolitikájában nem hagyhatók figyelmen kívül és nem kisebbsíthetők azok a kockázatok, amelyek mind a turistákat, mind a helyi lakosokat érintik az olyan rendkívül fertőző betegségek terjedése miatt, mint például a hasmenéssel járó fertőzések, a légúti fertőzések, az ismeretlen eredetű láz és a hepatitis,
- AD. mivel az állampolgároknak megfelelő oktatást és képzést kell kapniuk, hogy minden szinten részt vehessenek a turizmussal kapcsolatos tevékenységekben,
- AE. mivel a turizmus hatást gyakorol az oktatásra, a helyi közösségek számára nyelvtanulást, illetve új információs és kommunikációs technológiákat tesz elérhetővé, ezáltal lehetővé teszi számukra, hogy kulturális örökségüket a szokások és hagyományok tiszteletét alapul véve fejlesszék, ugyanakkor a társadalom fejlődése és az új szokások tekintetében nagyobb tudatosságot és fokozottabb alkalmazkodást igényel,

- AF. mivel a hatóságok számára nem kevésbé fontos a helyi hagyományok megőrzésének biztosítása, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat, különösen a nők és a gyermekek jogait,
- AG. mivel a turizmushoz egyes országokban az emberi jogok megsértése társul, mint például a gyermekmunka, a prostitúció és a szexuális kizsákmányolás,
- AH. mivel a szexturizmust az európai és a helyi hatóságok tartós és összehangolt, a nem kormányzati szervezetekkel együttműködésben folytatott kampánya keretében kell kezelni,
- AI. mivel kizárólag a nemzetközi jog tiszteletben tartásán alapuló összehangolt intézkedések, információterjesztés és büntetések bevezetése bizonyulhat valóban hatásosnak,
- AJ. mivel a szexturizmusért járó büntetések széles körben történő ismertetésének elrettentő hatással kell bírnia, a szexturizmussal kapcsolatos bűncselekményeket üldözni kell, és lehetővé kell tenni, hogy mind a származási országban, mind az elkövetés helyén büntetőeljárást lehessen indítani,
- AK. mivel az utazásszervezők, az utazási irodák és a légitársaságok által alkalmazott politikák és intézkedések – mint például brosúrák kiosztása vagy filmek vetítése az érzékeny úti célokba irányuló utazásokon – pozitív hatással járnak,
- AL. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) tagállamait felszólították, hogy tegyenek intézkedéseket a legszegényebb és legsérülékenyebb csoportoknak a „transzplantációs turizmussal”, valamint a szövetek és szervek értékesítésével szembeni védelme érdekében,

A turizmus mint a szegénység csökkentésének tényezője

- AM. mivel a Turizmus Világszervezetének a „Fenntartható turizmus a szegénység megszüntetéséért” című programja hozzájárul a szegénység csökkentésének milleniumi fejlesztési céljához, arra törekedve, hogy a legkevésbé fejlett és egyéb fejlődő országokban fejlessze és támogassa a turizmussal kapcsolatos projekteket, támogassa a turizmus területén a mikrovállalkozási kezdeményezéseket, munkalehetőségeket teremtse, megkönnyítse a piacra jutást, és azok javára fejlessze a helyi kapacitást, akik napi egy dollárnál kevesebből élnek,
- AN. mivel a turizmus nem jelent választ az összes problémára, de a szegényeket szolgáló átfogóbb nemzeti növekedési politika részét kell képeznie,
- AO. mivel a turizmus néhány országban véletlenül alakult ki, néha a gazdasági fejlődés egyetlen lehetőségeként, amikor a hagyományos mezőgazdasági-kiviteli ágazat a globális piacon nem tudta megőrizni pozícióját,
- AP. mivel a turizmus a foglalkoztatás növelésének egyik legfőbb tényezője; mivel az összes munkahelyteremtő intézkedésnek meg kell felelnie a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) előírásainak,
- AQ. mivel a hatóságok részéről külön figyelmet érdemelnek a turizmus azon formái, amelyek a helyi munkavállalók és vállalkozók számára tisztességes fizetés biztosítására törekuszenek, különösen a „tisztes turizmus” esetén,
- AR. mivel a turizmus munkaigényes, nagy arányban foglalkoztat nőket, és nem feltétlenül importigényes; mivel a bejutásnak kevés akadálya van, a vállalkozások összes típusát és dimenzióját felöleli, és a helyi gazdaságban lehetőséget biztosít az értéklánc következő szintjeivel kialakított gazdasági kapcsolatok számára, ezáltal lehetővé teszi a szegények számára, hogy szakképzést nem igénylő vagy betanított munkásként végezhető munkalehetőséget kapjanak,
- AS. mivel a kormányok ösztönzőket hozhatnak létre a vállalatok számára, hogy beruházásaik és működésük a szegények javát szolgálják, módosítva engedélyezésüket, koncesszióikat, ellátási láncukat és forgalmazási politikáikat,

A turizmus mint a gazdasági fejlődés és a nemzetközi kereskedelem tényezője

1. felszólít arra, hogy az EU és AKCS fejlesztési politika kidolgozásakor módszeresen és következetesen vegyék figyelembe a turizmus hatását, valamint a fenntartható turizmus és a helyes kormányzás elveit;
2. úgy véli, hogy a turizmusnak ahhoz, hogy fenntartható legyen, javítania kell a helyi lakosok életét, védenie kell környezetüket és egészségüket, és az élelmiszerek, feldolgozott áruk, kézműves termékek, szolgáltatások és egyéb erőforrások helyi beszerzése révén támogatnia kell a helyi gazdaságot; felszólítja a fejlődő országok kormányait, hogy biztosítsák a helyi közösségek teljes mértékű részvételét a turizmussal kapcsolatos tevékenységekben, és biztosítsák az így keletkezett gazdasági, társadalmi és kulturális haszon tisztességes elosztását;
3. ajánlja, hogy a Bizottság az együttműködési és fejlesztési politikája során, fejlesztési iránymutatásai keretében és a vállalkozási struktúrák megszilárdítása érdekében tett erőfeszítései révén a fenntartható turizmusra összpontosítson, különösen az AKCS-országokkal fenntartott kapcsolatai keretében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Afrikára vonatkozó jelenlegi stratégia semmilyen említést nem tesz a turizmusról; ezért azt kéri, hogy az ajánlás megfelelő fejlesztésének lehetővé tétele érdekében az Európai Bizottság vállalkozási főigazgatóságának turizmussal foglalkozó egységében, valamint az AU és AKCS Titkárságok turizmussal foglalkozó szolgálataiban dolgozó személyzetet megerősítsék, és szakértelmüket a turizmushoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó témákban kihasználják;
4. felszólítja az AKCS-országok kormányait, hogy vizsgálják meg azokat a politikákat, amelyek célja, hogy „fejlesztési értéktöbblet” hasznot biztosítsanak a turizmussal kapcsolatos projekteknek helyt adó területek helyi közösségei számára;
5. hangsúlyozza, hogy a turizmusból származó hasznot a helyi fejlesztésbe kell ismét befektetni; felszólítja az utazásszervezőket, hogy vizsgálják felül az „all inclusive” csomagjaikat, amelyek megakadályozzák, hogy a helyi közösségek számára járulékos haszon keletkezzen, és ösztönzi ezeket az utazásszervezőket – amennyire lehetséges – az anyagok és a személyzet helyi beszerzésére, beleértve a vezető munkatársakat is;
6. ösztönzi a kormányokat a köz- és magánszféra-partnerségek létrehozásának és fejlesztésének támogatására, és a turizmus ágazatában a magán- és együttműködésen alapuló vállalkozások létrehozásának segítésére;
7. felszólít az Európai Fejlesztési Alap (EFA) által finanszírozott, a fenntartható turizmust célzó projektek arányának növelésére, amennyiben az lehetséges;
8. javasolja, hogy a fenntartható turizmus kérdése és annak gazdasági hatása szerepeljen a GPM-ekről jelenleg folyó tárgyalásokban, és a fejlődő országok európai piaccal kapcsolatos érdekei pozitív elbírálásban részesüljenek, ha a szolgáltatások kereskedelméről szóló megállapodás (GATS) keretében turizmusra vonatkozó kérdéseket vetnek fel;
9. megállapítja, hogy a turizmus sok fejlődő országban alapvetően a magánszektor tevékenysége, és a Közösségnek ezért módot kell találnia annak biztosítására, hogy az érdekelt feleket és más szociális partnereket teljes mértékben bevonják a turizmust érintő fejlesztési politikával kapcsolatos összes egyeztetésbe;
10. követeli, hogy az érintett országok kormányai és az EU utazásszervezői gondoskodjanak az emberi jogoknak, az ILO alapvető munkaügyi normáinak megfelelő munkavállalói jogoknak, az európai turizmus fogyasztói védelmének és az utazásszervezőkre vonatkozó ajánlásoknak tiszteletben tartásáról;
11. felszólítja a fejlődő országok kormányait, hogy valamennyi külföldi beruházás szükséges feltételeként a nemzeti piacokra való bejutásra vonatkozóan az ENSZ Turizmus Világszervezetének ajánlásaival összhangban átlátható és megfelelően szabályozott eljárásokat vezessenek be;

A turizmus mint a környezetvédelem, illetve az örökség és a kultúra megőrzésének tényezője

12. felszólít a nemzeti erőforrások, a kulturális örökség és a hagyományos földtulajdonosi rendszerek védelme és megőrzése érdekében a fenntartható turizmussal kapcsolatos politikák és szabályozások kidolgozására;
13. ösztönzi a meglévő műszaki és tudományos erőforrások optimalizálását az építészeti örökség romlásának és pusztításának, valamint a környezet állapotromlásának megakadályozása érdekében;

14. felszólít arra, hogy az EU támogassa a turizmust, és abba a környezetvédelmi dimenziót is foglalják bele, különös tekintettel a hulladékkezelésre és a parti övezetek fejlesztésére;
15. felszólít arra, hogy a fejlődő országokban a turizmus területét érintő európai beruházásokra ugyanazok a szabályok vonatkozzanak, mint az EU-ban történő beruházásokkal kapcsolatos EU finanszírozásra, oly módon, hogy ne kaphassanak támogatást azok a beruházások, amelyek nyilvánvalóan károsak a környezetre, az emberi jogokra, az ILO alapvető munkaügyi normáira, a helyi közösségek életmódjára vagy a fogadó ország történelmi és kulturális örökségére nézve;
16. felszólítja az EU-t, hogy nyújtson technikai segítséget azoknak az országoknak, amelyek a tömeges turizmus hatása miatt kénytelenek intézkedéseket tenni a turistahelyeik megőrzése érdekében; arra is felszólít, hogy ezen a területen kerüljön sor a legjobb gyakorlatok cseréjére;
17. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van arra, hogy a Közösség a turizmus ágazatát érintő természeti katasztrófák által sújtott országoknak támogatást nyújtson; arra szólít fel, hogy külön figyelmet kell fordítani a kis szigetállamok helyzetére;
18. ösztönzi a turizmus rendkívül gyors növekedésével szembenézni kényszerült helyi hatóságokat, hogy szükség esetén tegyenek intézkedéseket a turisták számának korlátozása érdekében;
19. felszólít az elérhető, védett és biztonságos turizmus érdekében olyan kezdeményezések megtételére, amelyek a turizmus ellen irányuló bűncselekmények kezelését szolgálják, beleértve a rendőri erők különleges képzését is;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy a fenntartható fejlődés támogatását célzó tevékenységei során ismerje el egy ország vagy egy régió azon jogát, hogy a regionális együttműködési projektek finanszírozása során demokratikus úton meghatározhassa saját prioritásait;
21. felszólítja a tagállamok kormányait és a Bizottságot, hogy – a minősített „tisztes európai turizmus” címke bevezetésével – az utazásszervezők és a tapasztalt szervezetek támogatásával tegyen lépéseket a turizmus etikai normáinak előmozdítása érdekében;
22. felszólítja az EU-t, hogy nyújtson segítséget a kormányoknak az ökológiailag sérülékeny szárazföldi vagy tengeri területekre való belépést és azok használatát szabályozó jogszabályok kidolgozásához, nyomon követéséhez és végrehajtásához;

A turizmus mint a közegészségügy és az oktatás tényezője, beleértve a szexturizmus társadalmi hatását

23. úgy véli, hogy a fenntartható turizmusból származó jövedelem előmozdíthatja a fejlődő országok lakosai életszínvonalának javítását és a közegészségügyet, valamint a lakásszolgáltatás, a kommunikáció, az energia és a technológia infrastruktúráit;
24. úgy véli, hogy a turizmusra vonatkozó megfelelő adópolitika bevételt biztosíthat a kormányok számára ahhoz, hogy jobb egészségügyi létesítményeket és egyéb infrastruktúrákat biztosítsanak, amelyek egyaránt szolgálják a helyi lakosok és a turisták javát;
25. hangsúlyozza, hogy a turizmus hatással lehet a közegészségügy színvonalára és a helyi egészségügyi szolgáltatásokra; ezért elismeri, hogy a malária, a tuberkulózis, a nemi úton terjedő betegségek (beleértve a HIV-et/AIDS-et) és a figyelmen kívül hagyott betegségek leküzdése érdekében a kutatások európai szintű ösztönzésére van szükség;
26. ismét felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson pénzügyi támogatást a gyermekek védőoltásához, amely a következő betegségek elleni antigéneket kombináló, sürgősen szükséges vakcinákra irányul: diftéria, tetanusz, szamárköhögés, hepatitis B és a *Haemophilus influenzae* B. típusa által okozott agyhártyagyulladás;
27. felszólítja az utazásszervezőket és az utazási irodákat, hogy tájékoztassák ügyfeleiket az adott úti cél vagy turistatevékenységek kiválasztásakor felmerülő betegségek és sérülések kockázatairól, valamint a fogadó társadalom normáiról és értékeiről;

28. felszólítja az EU-t, hogy támogassa az AKCS-országokban a turizmussal összefüggő szakismereteket, nyelveket, illetve új információs és kommunikációs technológiákat oktató iskolák létrehozását, amelyek célja, hogy munkatársakat képezzenek a fejlődő országokban vagy az ugyanolyan igényű fejlődő országok csoportjaiban végzett, turizmushoz kapcsolódó regionális és helyi tevékenységekhez;
29. felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy tapasztalataikat és szakismereteiket tegyék hozzáférhetővé a turizmus terén potenciállal rendelkező fejlődő országok számára, hogy lehetővé tegyék a munkatársak helyszíni képzését; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az ilyen szakismereteket kérő fejlődő országokban zajló projekteket;
30. felszólítja az érintett országok kormányait, hogy küldjék meg egymásnak a női vagy férfi szexturizmushoz kapcsolódó bűncselekmények, emberiség elleni bűntettek vagy terrorizmus okán elutasított vízumkérelmek éves jegyzékét;
31. a gyermekeket érintő szexturizmus elleni küzdelem érdekében felszólítja:
  - a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tulajdonítson nagyobb fontosságot a gyermekeket érintő szexturizmus elleni küzdelemnek, beleértve a „Harmadik országokban a gyermekeket érintő szexturizmus elleni küzdelem” költségvetési tétel visszaállítását annak biztosítása érdekében, hogy e célra forrásokat különítenek el;
  - a Bizottságot, hogy ismerje el a gyermekpornográfia és a szexturizmus közötti összefüggést, és gondoskodjon róla, hogy a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd kitérjen erre;
  - a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fejlesztési támogatások terén kezeljék prioritásként a gyermekek igényeit és jogait, különösen a szexturizmus által érintett gyermekek rehabilitációs és visszailleszkedési igényeit;
32. ösztönzi azon utazásszervezőket, utazási irodákat és légitársaságokat, amelyek eddig is így tettek, a szexturizmus elleni fellépés folytatására azért, hogy növelik ügyfeleik tudatosságát és tájékoztatják őket a lehetséges jogi kockázatokkal kapcsolatban, valamint felszólítja azokat, amelyek még nem tettek ilyen lépéseket, hogy kezdjék el ezeket; felszólítja az összes szereplőt, hogy működjenek együtt a hatóságokkal a lehetséges bűncselekmények meghatározásában;
33. felszólítja az összes államot, hogy a „transzplantációs turizmus” megszüntetését szolgáló intézkedések elfogadásával biztosítsák a szervátültetések etikusságát;

A turizmus mint a szegénység csökkentésének tényezője

34. felszólít arra, hogy a turizmus fent említett globális etikai kódexét az összes ország építse be nemzeti jogába;
35. felszólít a helyileg szabályozott fenntartható turizmust szolgáló kezdeményezések támogatására, amelyek célja a szegénység enyhítése, a biológiai sokféleség megőrzése és az emberi jogok előmozdítása;
36. felszólítja az EU-t és annak tagállamait, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást az ENSZ Turizmus Világszervezete által indított FT-SzM (fenntartható turizmus-szegénység megszüntetése) kezdeményezéshez és minden egyéb kezdeményezéshez, amely a fejlődő országokban a szegénység enyhítésére törekszik;
37. új, a szegényeket segítő elképzelés alkalmazását ajánlja a nemzeti politikákban és a turizmussal kapcsolatos politikákban, amelynek célja, hogy lehetőséget teremtsen a helyi lakosság és szervezett gazdasági tevékenységeik számára;
38. felszólítja a tagállamok kormányait annak biztosítására, hogy az európai uniós vállalatokra alkalmazandó szabályokat teljes mértékben végrehajtsák a szerződések fejlődő országokba történő áthelyezése, illetve ott történő végrehajtása során, külön figyelmet fordítva az érintett munkavállalók jogaira és a fenntartható ellátási láncra, elsősorban nemzeti források felhasználásával;
39. elismeri a turizmus szerepét abban, hogy a hagyományos mezőgazdasági termelők számára alternatív jövedelemforrást biztosítson azokban a kis államokban, amelyek az új kereskedelmi megállapodások miatt a globális piacon elveszítették versenyképességüket;
40. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a turizmus a foglalkoztatás növelésének egyik legfőbb tényezője; ezért hangsúlyozza, hogy az összes munkahelyteremtő intézkedésnek meg kell felelnie az ILO előírásainak;

41. elismeri, hogy a turizmus munkaigényes, nagy arányban foglalkoztat nőket, nem feltétlenül importigényes, a bejutásnak kevés akadálya van, a vállalkozások összes típusát és dimenzióját felöleli, és a helyi gazdaságban lehetőséget biztosít az értéklánc következő szintjeivel kialakított gazdasági kapcsolatok számára, ezáltal lehetővé teszi a szegények számára, hogy szakképzést nem igénylő vagy betanított munkásként végezhető munkalehetőséget kapjanak;
42. úgy véli, hogy a kormányok ösztönzőket hozhatnak létre a társaságok számára, hogy beruházásaik és működésük a szegények javát szolgálják, módosítva engedélyezésüket, koncesszióikat, ellátási láncukat és forgalmazási politikáikat;
43. utasítja társelnökeit, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsák az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Egyesült Nemzetek főtítkárnak és az Afrikai Uniónak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a kézi lőfegyverekről és könnyű fegyverekről és a fenntartható fejlődésről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. november 20. és 23. között ült össze Bridgetownban (Barbados),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Cotonou-i Megállapodásra, különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel a millenniumi csúcstalálkozóra és nyilatkozatra és a millenniumi fejlesztési célokra, valamint a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek tiltott kereskedelmének megszüntetését szolgáló összehangolt cselekvésre felszólító állásfoglalására,
- tekintettel az Egyesült Nemzeteknek a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel való tiltott kereskedelem megelőzésére, leküzdésére és megszüntetésére irányuló, 2001 júliusában elfogadott cselekvési programjára (a továbbiakban: UNPoA),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek államainak az UNPoA végrehajtásának megvitatását szolgáló első kétéves találkozóira, amelyekre 2003 júliusában, 2005 júliusában, illetve 2006 júliusában került sor,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2005 decemberében elfogadott, az államok számára a tiltott kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek időben és megbízható módon történő azonosítását és követését biztosító nemzetközi eszközre ⁽²⁾,
- tekintettel a lőfegyverek, részeik és alkotóelemeik, valamint lőszerük tiltott gyártásáról és kereskedelméről szóló, 2001. évi jegyzőkönyv 2005. július 6-i hatálybalépésére ⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325 (2000) számú határozatára, amely a háború nőkre gyakorolt hatásával, valamint a nők konfliktusrendezéshez és fenntartható békéhez való hozzájárulásával foglalkozik,
- tekintettel a 2005 júniusában, Gleneaglesben (Egyesült Királyság) megtartott G8-csúcstalálkozó következtetéseire, különösen a támogatás 2010-ig történő megduplázására – világszerte további 50 milliárd USD és Afrika számára 25 milliárd USD –, valamint a 2006. július 16-án és 17-én Szentpéterváron (Oroszország) megtartott G8-csúcstalálkozó következtetéseire;
- tekintettel az Nemzetközi Büntetőbíróságot létrehozó római alapokmányra,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2006. november 23-án, Bridgetownban (Barbados).

⁽²⁾ Az A/60/463 (L.55) határozat, 2005. december 8.

⁽³⁾ „Az ENSZ fegyverekről szóló jegyzőkönyve” néven ismert jegyzőkönyvet 2001 májusában, az 55/255. számú közgyűlési határozattal fogadták el.